

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de dñe ori pre septembra: Dumineacă și Joi'a. — Prenumeratunie se face în Sibiu la speditură foieci pre afară la c. r. poste cu bani grătă prin scrisori francate, adresate către speditura. Prețul prenumeratuniei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 61. ANULU XIX.

Sabiu, in 1/13 Augustu 1871.

tră celelalte părți ale Transilvanie și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. ieră pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri străne pre anu 12 $\frac{1}{2}$ fl. anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâi a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a óre cu 5 $\frac{1}{2}$ cr. si pentru a trei'a repetare cu 3 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Nr. cons. scol. 181. 1871:

Catra Parintii Protopopi si administratori protopopesci, că Inspectorii districiali de scăole din Arhidieces'a nôstra gr. or. a Ardealului !

Intre marile bunatati, ce a castigat mai multă biserica ortodoxa romana din Ungaria și Transilvania prin statutul organic, — dreptul regularei si conducerii proprii a afacerilor scolare ocupa sora indoiela unu locu cardinalu.

Cu cătu apăriția mai multu importantă inviatamentului si educatiunel poporului nostru, cu atâtă acătu dreptu invólva pentru noi datorinti mai sacre si mai grele. In deplin'a cunoștinția a acestor datorinti Congresul nostru nationalu bisericescu privindu cestiu instructiuniei publice de unu obiectu de principală ingrijire a sea, a și luatu deja mai multe mesuri, spre a dă si a asigură inviatamentul o direcție mai conformă cu seculu, in care ne aflăm, si cu adeveratele interese ale poporului nostru. Inceputul spre realizarea acestei mari si insemnante probleme l'a facutu Congresul nostru in sessiunea anului 1870 la punctul prot. 156 prin aducerea unei „legi provisorie pentru organizarea invenția menitului naționalu confesionalu in Mitropolia greco-orientale a romilor din Ungaria si Transilvania.“

Din natură constitutionala a organismului bisericii noastre, cum si din insemnata locului insusi urmăza neaperatu, că opera cea mare si grea a reorganisarei sanatoșe a instructiuniei publice, numai prin conlucrarea tuturor părtilor organice ale Mitropoliei noastre si dupa putintia prin concursul tuturor barbatilor nostri de specialitate si de esperiintia, se va potea realiză in modu salutari. De aceea Congresul nostru nationalu bisericescu a adus de o camdata numai o lege provisoria, din care insa dupa intrunirea opiniiunilor experientilor, si constatarea vitalitatiei si a practicabilitatii va se resulte de lege definitiva.

Comunicatu fiindu acelu operat sinodului nostru archidiecesanu, acesta in siedint'a sea din 12 Aprilie a. c. la punct. prot. 91 a decisu: „a se transpone Consistoriului archidiecesanu spre a-lu pune in lucrare si apoi a reportă sinodului archidiecesan prossim, ca in cătu s'au pututu realiză dispositiunile lui in decursul acestui an, precum si a face unu proiectu pentru modificările, ce se voru astă necesari pre bas'a experientelor castigate.“

In esecutarea acestui conclusu sinodalu Inspectoratele scolare districtuale se insarcină prin acătu, că cu inceputul anului scolariu 187 $\frac{1}{2}$ desu-amintitul reglementu sa-lu puna in aplicare provisoria. Ieră spre a corespunde intențiilor sinodului nostru archidiecesanu si a congresului metropolitanu se impone Inspectoratelor scolare districtuale, cu scopu că sa pote concurge toti barbati de specialitate cu experientele si opiniiunile loru in privint'a reorganisarei definitive si salutare a instructiuniei publice, — a dispune, că aceasta lege provisoria sa se recomande tuturor barbatilor nostri de litere, afara de acătu să se ia in conferintele invențioare la cea mai serioșa desbatere, si a substerne acestui Consistoriu archidiecesanu protocoilele despre conferintele invențioare celu multo pana la finea lui Februarie 1872.

In fine se insarcină P. P. Protopopi si Administratori ppesci, conformu conclusului sinodalu din anul 1871, Nr. protoc. 91 alinea 6 si resp. 8 a provocă si indemnă comitele parochiali ințreg'a preotime si pre toli' invențiorii tractuali, ca să-si procure actele atâtă congresualu cătu si sinodali, cari se astă la Tipografi'a archidiecesana din

Sibiu, fiindu numai asiā in stare a cunoșce tote dispositiunile salutari, aduse de organele supreme bisericesci si scolare.

Dih siedint'a Consistoriului scolasticu archidiecesanu tienuta la Sibiu in 16 Iuliu 1871.

Pentru Excelent'a Sea Par. Archiepiscopu.

Nicolau Popă,
(L. S.) Vicariu archiepiscopal

La situatiune.

Amu alinsu in rendul trecutu forte pre scurtu situatiunea politica in carea ne aflăm. Amu sciu de atunci ca descrierea acătu mai cu séma pentru o parte mare din ceteri nu va fi de ajunsu si de aceea in cele următoare ne vomu hisu a o spune ce-va mai in amenuntele ei.

In lăintrul monarhiei pare ca domnesce o stagnație politica. Nici unu corp legiușativ nu funciușă. Afara de denumirile capeteniilor pentru cetăti si opiduri si pentru jurisdictioni si afara de desbaterea legei municipali prin comitate si districte se pare ca nu se mai intempla nimică. Tot ce se petrece dincolo de Lait'a, se tiene pâna acum mai multe de regiunea pressei, adica, de cea a diurnelor si brosiurelor. In diurnale ceteam prafia-care dt ca complanarea cu regatul Boemiei se va face, ca se astă in cutare si cutare stadiu, precându de alta parte in brosiuri se scrie, ca ministeriul de acum, Hohenwart, are de cugetu de a intruńi tote poporele sub dominitoru comunu si sub scutul comunu alu statutu si ea ince politice opusei nemiesci si ince a ministeriului suntu forte multe puncte ce se atingu si se sprijinesc, ba pre alta carare ministeriul de fatia voiesce a ajunge la aceeași tincta, la carea voi să ajunga ministeriul dualisticu-séu centralisticu-dualisticu alu lui Giskra. In brosiuri ince se mai scrie, ca provinciile cisalitane locuite de nemti să trăea la imperiul germanu, totu asiā si alte idei vrednice de urmarit u procese pentru inalta tradare. Afara de aceste, totu felul de ocazii se folosesc de către nemti de a spune, nude a documentă, ca ei suntu superiori celor-lalte națiuni, nu din imperiu numai, dară din tota lumea. Totu ce nu este nemiesc nu are cultura. Afara de nemti suntu numai barbari intregi si pre jumetate.

Consecutiv'a do aici este, ca si „barbarii“ cei pre jumetate si cei intregi trebuie sa se spuna orbesce cultilor germani.

Se intielege de sine ca purtarea acătu a provocat in slavi o reactiune din cele mai energice. Radimiți pre clerulu, aristocrati'a si industriasii loru se apera din tote pările contr'a ingerintei nemiesci si staruesc pentru recunoscerea dreptului de statu alu Boemiei, Moraviei si Siliesiei, că unu complexu alu coronei S. Wenceslau. Nu lasa sa trăea vre-o ocazie, de a denunța pre nemti ca dicu, ca orele Austriei suntu numerate. Prin acătu combatu invinuirile ce li se facu, ca slavii cochetăza cu Russia, carea si radica biserica rusescă in Prag'a si asiédia totu aci unu consulat rusesc.

Aci amu avé dara lupt'a ince germanismu si slavismu, in carea e cuprinsa si cea ince dualismu si trialismu séu quadrualismu, deca vomu luă in consideratiune autonomia Gălăției.

Nu ajunge ince a ne oprí privirea acătu, ci sa o treocem si in pările mai aprope de noi. Aci e regatul triunitarii Croati'a, Slavonia si Dalmatia, de care dice „Zastava“, ca trebie sa se radime serbi, spre a poté impreuna desceptă si intretiené conscientia naționale la serbi din Turcia si a preperă eliberarea loru definitiva de sub jugulu musulmanu.

Magiarii in situatiunea acătu stau pre locu si — medităza.

Situatiunea acătu nu este o creatiune a temului de satia. Originea e de a se cauta in elementele ce o formă, in națiunile si partidele de totu fesiliu. Fia-care din aceste elemente are o nisuntia spre a-si dă o valoare cătu mai mare.

Gresielile unor si astutii a se ycleni'a altor a adus lucrurile acolo, incătu neinerdere si temere domnescă ince totu. Totu se ferescu unele de altele, tote se spionă unele pre altele, că nu comva sa se astă induse in vre-o cursa. Slavii se temu de nemti, nemtii se temu de slavi si asiā mai departe.

In impregiurări ca aceste trebuie sa cautăm că in frementatur'a acătu, ce ia dimensiuni totu mai mari sa nu servim numai de materialu de intrebuiti in vre-un'a séu alta parte, pentru ca interesele noastre nu suntu identice nici cu ale unei din pările mari, slavi si nemti.

Pusetiunea geografica si etnografica ne arata ca, intre diferintele atinse, noi avem unu rol de alta natură, unu rol prin care sa aducem unu echilibru intre elementele ce se contrastă asiā de ositul unele pre altele. Cum putem noi ince corespunde acestui rol, astă totu din pusetiunea amintita.

Dafori'a noastră este acum mai departe că nu precipitatu si nu isolati sa ne resolvem a lucra in directiunea care vomu cauta-o că pre cea mai salutaria.

Amu avutu ocazione sa audim pareri dela omeni de ai nostri despre modul celu mai de aproape si celu mai ducatoriu la scopu in privint'a acătu. Aceasta aru si petitiuni pentru unu congresu nationalu, carele sa decida apodicticu si categorico in urmarea politicei noastre.

Esperint'a ince de pâna acum ne arata ca modul acătu este pré insufficientu. O adunare, pote precipitata, de omeni cu idei nelamurite despre aceea ce au sa desbatu, aluneca pre usioru in apreciunirea autoritatilor personali si conclu ceva neescutabile. Astu-feliu de gresielii politice români sa nu mai comita. Din contra cugetarea independenta trebuie desvoltata si nutrita, pentru că sa captemu si noi odata o opinione adeveratu publica.

Nu voim nici decum sa prejudecam acestei procederi, cându ne vomu provocă la procederea romanilor din Brasovu, carea e o dovada de procedere independenta si apărutăria de impregiurări in cari trainu. Sa urmeze si in alte părți asiā, aci nu e vorba de solemnitatea esteriori, ci de urmarea principiale. Discute diuaristicu noastră si impregiurări in cari ne astă si modalitățile prin cari aru si sa ajungem la scopul dorit de totu si atunci, tienendu societăda incercaturile politice provocate din rivalită reu intieles, vomu gaci, bă vomu astă că de siguru drumulu, pre care sa ne unim cu totii in favorea nației si totu odata in favorea patriei noastre.

Adunarea generală

a Asociatiunei transilvane române pentru literatură si cultură poporului român.

Fagaras, 28 Iuliu.

A trecutu si festivitatea cea olimpica a romanilor transilvaneni, serbata de asta data in tierra lui Radu Negru. Numai suvenirile ne-au mai remas, căci ópetii, din apropiare si departare, au parasit de multu mică nostra cetate. Fiindu ca amu intardiatu cu detaiurile Adunării generale, precari voiamu a vi le comunică in decursul siedintelor, me voiu restringo mai multu pre lângă suvenirile ce-mi remasera impressiunate după acele detaluri.

prescrie cortelul, grădina și bani; — lasa insa afară lemnele trebuințiose; dară apoi nici cortelul, nici grădină nu i le da bietului invetitoriu limpedite.

Cumca propositiunea acestui §: „Sinodele parochiali... voru otari aceste salarii, care au sa constee de cortelul, de grădina in extensione celu putien de $\frac{1}{4}$ jugeru, a) la unu invetitoriu ordinariu din scolă poporale inferioara celu putien de 300 fl.“ s. a. nu arata lamuritul, decă cortelul și grădină se cuprindu in sum'a de 300 fl., ori nu, acăstă o dovedesce structură §-lui insusi, ca adeca: cuvintele „cortelul“ și „grădina“ se află puse in punctul seu celu generalu, care privesce pre invetitorii dela tōte speciele de scole, numite sub punctele sele cele speciali a)—f); prin acăstă se pote dară intielege, ca salariile invetatoresci: „au sa constee de (cetesce: din) cortelul, de (—din) grădina“... pentru invetitorii dela ori-ce specie de scola, apoi: „a) la (cetesce: pentru) unu invetitoriu din (cetesce: dela) scolă poporale inferioară“ afara de cortelul și gradina „celu putien de (—din) 300 fl.“ s. a.; iera decă vomu abstrage dela cuprinsulu generalu și specialu alu acestui §, și vomu căntă numai asupr'a propositiunei sele cei atributive contrase, după cum i se află obiectele reportandu-se la predicatulu ei: „căci au sa constee de cortelul, de grădina... a) la unu invetitoriu din scolă poporale inferioara celu putien de 300 fl.“ — putem intielege, ca salariile „au sa constee de (—din) cortela, de (—din) grădina... a) la (—pentru) unu invetitoriu ordinariu din (—dela) scolă poporale inferioară“ preste totu in sum'a celu putien de 300 fl.“ v. o.

Eră dara bine, sa-si sia tienetu „Organisarea“ mai josu de demnitatea sea, a se lasă in astfelui de dubietăti, ci sa le sia lamuritul tōte acestea, că sa pote sci apriatu comitele parochiali, ce suntu obligate prin lege sa dee invetatorilor, dară si acestă, ca ce sa astepte după lege dela comitele parochiali.

cc) Nici nu obliga „Organisarea“ pre comitele parochiali, a insemnă in vre-unu contractu aceea, cu ce se indetoreză, a salarisă pre invetitorii engagiati; că sa aiba acestă pre lângă decretulu dela supremulu inspectoratu scolaru, și ce-va din partea comitetului parochialu concerninte la māna.

2. Dupa cum s'a vediut la § 73, „Organisarea“ recunoscă numai invetitorii, de cari au sa mōra in postulu invetatorescu.

Eră dara bine sa si cautătă asupr'a acestor'ă cu anima parintescă, ingrijindu pentru fiitorulu loru. Mai mare bunetate nu le pote face unor'ă că acestor'ă, decătă decă aru si prescrisu in vre-unul din §§ sei, a li se dă după unu servitiu de 10 ani impliniti cu probitate in un'a si aceeasi comuna unu adausu de nisce procente anumite, potrivitul cu sum'a salarielor loru, și asiā mai incolo in următoarele decenie pāna la tempulu de pensiune.

(Va urmă.)

Tur d'a - s u p e r . Iuliu 1871.

Domnule Redactoru! Precum vedu, din părțile nōstre nu Ve prea imboldiescu corespondinție, de-si inteligintă de pre aci aru avé materia destula, din cele ce se petrecu impregiurulu nostru, dară se vede ea, său nu se interesă, său și déca s'ară aflată de acei'ă, cari sa se interesedie, au pote alte ocupatiuni, ce nu li ierătă sa-si mai aduca aminte si de diuaristica si de binele comune.

Mai ca nu sci ce sa punu sub ochii on. publicu cetitoriu. Me temu că nu cum-va on. publicu sa dubitez despre adeverulu, ce voiu sa-lu descohero, si sa presupuna ca si eu a-si si una calumnatoriul.

De cāte-va septamāni incōce comunele De'da, Cuesdiu, Filea s. a. au avutu onore de visit'a alorū doi calugeri dela monastirea Ném̄tiului; cari despota poporulu de totu ce avea mai bau, mai cu séma de auru si argintu, prin apucaturile loru calugaresci cum: prin rugaciuni de ale loru, prin cari sa intre repausatii intru imperat'ă ceriului, prin sarindarie, slujbe, rugaciuni pentru vieti'a indelungata a celor ce le platescă bine, si pomenirea vecinica la tōte slujbele renumi'ei monastiri s. a. Inaintea poporului treceau de nisce omeni sănti, carele pre intrecute alergă la densii spre a le umplea pungile, locuintele loru nu prezentau alta decătă unu tergu continuu, o neguitoria cu cele sănte. Numai cu mare rugaminte se induplaau a primi bani de harthia, aducendu de motivu cătă si mai cătă proteste, si asif liu in seurtu

tempu despoiara poporatiunea de avere, iera ei 'si umplura pungile pre cont'a celor nepriceputi.

In diu'a st. Elia, după cum s'a latitu faim'o, dară despre care nu sum siguru, au voită sa-si schimbe locul de neguitoria, mergendu din Cuesdiu in comun'a „Rusii de munte“, unde insa le-a mersu cam reu, căci preotulu de acolo a demandat sa-i prinda si sa-i transpōte la judecatoriu cercuale din Monoru, districtulu Nasaudului, carea se va ingrăti pentru cele următorie.

In totu tractulu acestă, abia credu ca s'ară aflată o scola, său celu multă dōue, de dōmne-ajuta. Invetimentulu inainteza că raculu, progresulu e nula. Nimenea nu se interesă de cultur'a poporului! Scōlele nōstre cadu in ruine; in cele mai multe plōi'a-si aflată cursu liberu, ventulu intra si iesa neconturbatul atătu pre sub talpe, cătu si prin creparurile paretilor si a usilor, cu unu cuventu, numai cu numele-su scōle, iera in fapta nu suntu decătu nisce semi ruine, cari mare parte amenintia in totu momentulu cu ruinare totale. Acum-si pote inchipiori ori-cine, ce frig domnesce in tempulu ierniei in atari edificie miserabile.

Totu amu doritul că sa avemu si noi oficiali din sinulu nostru, că limb'a nōstra cea dulce inca sa fia rostita de pre budiele judecatorilor nostri, cari sa ne mangaie in necasuri, si ajute in nefericiri cu consiliul, că limb'a nōstra sa figurede că limb'a oficiosa, baremu in comunele curatul romanesci. Tōte le amu sjunsu haru domnului: Avemu amplioati români, cari cu noi vorbesu curatul romanesce si intre inteligint'a nōstra se arata o români mari. In comunele nōstre curatul romanesci, ni e iertatul a ne folosi de limb'a materna, si nici nu ne folosim de alt'a strana; gur'a satului si judii nostri comunali nu ni dau ordinatiuni, decătă curatul romanesce. Tōte oceste aru si bune si frumosé, dară un'a e, carea ne rānesc pāna la sicati, si carea trebuie sa umple de indignatiune pre oricare romānu „adeveratu“. Si acăstă un'a e ca: in comunele curatul romanesci, unde, afara de jupanul arendatore nu se aflată susfletu de nēmu strainu, tōte ordinatiunile dela judecatorii nostri romani ne vinu in limb'a magiara. Noi, prin notarii nostrii comunali — români — ne facem suplicele nōstre, in cause de procesu, in limb'a romanescă, si numai ne prinde mirarea, cându vedem ca rezolutiunile suntu scrise in limb'a ungurésca, subscrise de dd. amplioati, cari intre noi se lauda ca'su români. Ne dōre anim'a vediudu ca dlu asesore Gerendi Josef, carele altcum in comissiuni ne pune cam dese visite insocitu de d. Mészáros, carele odini'ora studiându la Blasius portă nume romanescu „Macelariu“, au uitatu scrisoarea romanescă, si s'au datu cu atăt'a predilectiune spre limb'a magiara; ne dōre, si dorerea nōstra nu ni-o putem alină, vediudu-ne despretiuiti in unu asiā gradu, vediudu ca ai nostrii nu ne tienu demni a ne scrie nici baremu nisce resolutiuni tiealose — pre suplice romanesci — in limb'a nōstra. Cându români nostri cei mari, fal'a muresienilor, ne rānesc atătu de adencu, atunci sa nu ne mirāmu de straini!

In cerculu Ieciu'lui (Vécs) se aflată vre-o trei comissiuni dela cartile funduari, din cari nu cunoșcu de aprópe decătă pre un'a, carea inse nu se prea interesă de ceea ce aru trebuil si fie mai sacru.

Activitatea acestei comissiuni nu prea inaintează, dar' comun'a, in carea se aflată plătescă scumpu petrecerea ei pre aci. De va avé onore tempu mai indelungat de dens'a, nu sci aducei-va vre-unu folosu, dar' spese i face destulu de mari. In lun'a Iuniu si Iuliu umblau juratii de-a rendulu satului după gaini si sub diferite amenintări de multe banesci si arestu, in numele d. solgabireu, sileau pre bietulu romānu, că sa-si dé gain'a spre a o duce la d.d. mesuratori, căci asiā i numesce poporulu. O femea vedova, carea n'a ayutu alta avere la casul'a sea decătă o singura gaina si o multime de prunci a fostu lipsita si de aceea gaina, la mandatul jodelui comunale, — fără inse a i se respunde vre-unu cruceriu pentru dens'a. Cei ce din intemplare n'aveau gaini, trebuieau sa le tramita căte unu punct de brändia, lapte, din greu etc. Priviti o. lectori spre patria nōstra si vedeti cum unii membri din aceste comissiuni capeta dela poporu sume de bani spunendu ca pentru o suma anumita i voru dā mosi'a, fiindu ei atotu poternici si atenționu dela ei impărtirea pamanturilor. Venatulu de gaini s'a cam subtiat de cāte-va dile, căci poporulu a cam inceputu a se opune juratiloru cu tōte

acestea ince le iau, aruncându bietului economu cătă 10—12 xr. v. a. pentru cătă o gaină.

Eră sa finescu, si sa uită a aminti inca o virtute de a acestoru membri din comissiuni: beutur'u vinarsului in summogradu. Sermanulu poporu, multă spiritu a trebuitu sa le cumpere, căci acesti omeni puneau sticla de unu copu său de dōue patrarii in māna ori căru omu, ce le venia cunoscutu dicăndu-i: mergi si ne ada stropsiala — căci asiā numescu ei spiritul — si lasă pre noi căti vomu pune mosia pre numele teu. Bietul omu, temendu-se că nu cum va sa se supere domnii pre densulu si sa-i faca vr'unu reu, facea ce potea, si le implinea post'a. Adă asiā, māne asiā, totu astu-filiu tempu mai indelungat, pre fia-carea di celu pucinu cătă 2—3 copuri de vinarsu!! Apoi sa mai pretindem că sa ne faca cev'a lucru bunu? Si beutul vinarsului inca a inceputu a nu se in-deplină cu atăt'a furia că mai inainte, căci de si cam tărdiu, dar' totusi poporulu se destepă.

Ore cāndu se voru amelioră aceste rele?

Fiuulu poporului.

Serbarea dela monastirea Putn'a 15/27 Aug. 1871.

Vir magnitudine animi, perritia
rei militaris et rebus contra Tur-
carum, Hungarorum et Polonorum
reges ac Tartaros feliciter gestis
omni aevo memorabilis!

Cromer. Lib. III. p. 452.

Eră ce se prepară lumei e mare.

Epoa de influire a poporului — in care singure voru si chiamate a-si otarii sōrtea, in care singure se voru bucură de rōdele intelepciane cu care voru sci sa incungiuire evenimentele, in care singure voru si respundietore de chipulu cum voru deslegă problemele timpului — epoca emancipării de sub tutel'a necunoscerei drepturilor lor, epoca de liberării de sub jugulu despotismului, acăsta epoca de regenerare a sositu... bate la usi'a istoriei!

Numai unu momentu va trebuil, pāna ce schin-
tei'a lumei va petrunde la suferintele gramadite de
secule, si sguduitur'a va fi ingrozitor'e!

Noi, junimea româna studiōsa de pre la tōte
academiele si universitătile, suntemu fericiți ca avem
solemna intronire, in care mintea si inimile nōstre
se atinta cătra glasulu geniului care striga: descep-
tati-ve, căci a celor mai buni va fi domn'a lu-
mei!

Sa preparāmu déra sosirea acestui momentu
istoricu, precum Ioanu Botezatoriulu prepară sosirea
Bunului-cuventu.

Sa ne stringem la chiamarea poporului d'ace-
lasi sănge si sa ne unim intr'unu manunchiu puter-
nicu si vigurosu, că sa putem înfruntă cutre-
murele ce omenirea va 'ncercă in necurmătele-i
măscări.

Sa ne gropāmu in jurulu ideei de romanismu
si nationalitate, si sa cugetāmu cum trebuie sa
ne implinim mai bine detori'a, facia de nēmulu
nostru.

Si déca, 'n juvenil'a-ne ardore, cautāmu cu sete
la radiele sōrelui ce este sa resara, apoi avem
dreptula si detori'a d'a nu uită unu singuru minutu
trecutulu celu falnicu alu stramosilor nostrii, cari
au sciutu sa ne pregătesca unu viitoru plinu de
marire pentru o națiune care are viril'a vointia si
putere de a trăi „o vietiā viia,“ său mai bine d'a
peri cu desavârsire, decătă sa vedia si sa sufere
nenorocirea slabiciunilor nēmului seu!

Sa privim cum lantiulu evenimentelor se re-
produce si se desfasura că unu torinte!...
... Vai de cei ce voru pune slavila, căci se
va reversă! Vai de cei ce nu voru sci sa-i ur-
meze cu prudintia, căci se voru inecă!
De patru secole ne māngaimu cu unu trecutu
plinu de splendor'e!

Dérū totū de patru secole amu uitatu pre cei
ce ni l'au lasatu, că falnică si marézia mostenire,
in cătu adă, isolati si obositi prin fapte neinsemnatе,
ne intorcemu impregiur'u privirea si pare ca nimicin

Varietăți.

* * * De la sinodulu aradane și înțelegere să se aducă amintirea ceea ce amu fostu odi-niște, căci n'aveam nici morminte, pre care să venimur cu umbrele strabune să plângemur, să vorbimur.
Déră... ce să dicemur?

Până acum ogorulu s'a întinut nevoi să calamată, furtuni să lapovită sau stropită satia agrului romanităției.

Aceste secole de feluri incercări și multe neajunsuri au strânsu și mai multu sucul vital al națiunii.

Acum a sositu și tempulu de a semenă...

Sementi a inse trebuie alăsă, semenatorii să scie avea mila de densa și chipulu semenaturei învățăturii dela urzitorii năștălui.

Iată maréti missione a piosei serbări dela Putnă, ce studintii academicici destinara memoriei unei umbre mari.

Avé-vomu, acei dintr-o cari vomu și pre-sinti, avé-vomu în facia mormentului unui din cei mai mari eroi, în juru-ne muntii seculari — asilu al primilor strabuni și marturi de neperitoro vi-tegii — avé-vomu d'asupra capetelor umbrelor martirilor cari ne-șeu lasatu nationalitatea, neaten-narea, limbă, pamentul și legea.

Susu dura animele! — vomu strigă — până la nătimea acestui gravi, solemnă și unică mo-men-tu din viațea națiunii române!

Serbă-vomu memorie a eroului lumiei resaritene, devotatu creștinatatiei, din cea din urma jumetate a secolului al XV-lea, a acelui mai stralucitoru sim-bolu, care resuma in sine idealulu iubirei de pa-tria, prudentiei, pietăției sacrificiului; inspire-ni-se déru sufletele de dorulu d'a-lu imită!

Iată programulu ce ne-amu desemnat!

Așe lu intrég'a româname, așe lu chiaru cenu-siele stramosiesci!

Lumea 'ntréga sta 'n mirare!

Tieră-i mica: tieră-i tare

Sî dusumanul sporiu nu are...

Lumea 'ntréga sta 'n mirare,

Căci — precum in ceriu unu sôră —

Unul e Domnul celu mare!

Astfelui canta poporulu, in doinele sele, pre unu mândru vîțezu.

Cine a fostu acestu laudatu barbatu?

Cine, urzitorulu și intemeetoriulu unităției na-tionale?

Cine, acestu dragu idealu al poporului nostru, al cărui nume 'lu audim' pomenindu-se cu iobire și tineretie pre pagiscea inverdita și in fundulu vâl-elor rouose, pre creștetulu muntilor și la cornoile aratului, in povestă și in cântece, in legende și in istorie?

Acestu lucerelu al trecentului românilor a fostu Stefanu celu V-lea celu Bunu, celu Mare și celu Sântu!

Acum, 413 ani, 4 luni și 3 dîle²⁾ Stefanu Voda, după ce pornise cu „multime de șoste muntenescă”³⁾ și după ce biru pre competitoriu-i la tronu, — „strinse boierii tierii, mari și mici, și alta corte merunca, împreuna cu Teocistu Mitropolitulu și cu multi calugeri, la Dreptate⁴⁾. Si i-a intrebătu pre toti: — este cu voi'a tuturor sa le sia Domn? Atunci toti cu unu glasu au strigat: — „in molti ani dela Dumnedieu sa domnesci!” Si cu voi'a tuturor l'au radicatu Domnul și l'a unsu la domnia Teocistu Mitropolitulu. Si de aci luă Stefanu Voda sceptru și stégulu tierii și merse la scaunulu dom-nescu in Sucăvă.”⁵⁾

Sa vedemus insa — spre a intielege și mai bine generositatea missionei ce'si alesese Marele Domn și modulu cum și-o indeplini — sa vedemus care era starea Europei in genere și in specie a romanităției pre aceste vremuri cându se suia la scaunulu sdruncinatei domniei a tierii românesci de preste Milcovu.

(Va urmă.)

¹⁾ N. Nicolău. Poesii

²⁾ In 1458 (6965) Apriliu in 12, diu'a de Joia-Mare.

³⁾ Letopisitie Moldovei, pag. 117, tom. I. — Sin-cai tom. II, p. 33.

⁴⁾ Consiliulu supremu electore alu tierii.

⁵⁾ Cap. XII, p. 118. Lepot. — Sincau tom. II, p. 33.

tăției academice din Buduresci — precum și etimul in „Telegrafulu” — voru ave locu discursurile de receptiune a unoră dintre cei mai noi intrati in academ'ia româna, și anume: dnii Odobescu, P. Poenariu, Fontanini, Cogalniceanu și episcopulu Melchisedecu. Se dice, ca d. Odobescu va vorbi despre nemaritoriu Balcescu și i va respunde d. Papu Ilarianu. D. Petru Poenariu va vorbi despre Lazar. D. G. Sionu va respunde. D. Fontanini va pune in lumina luptele filologice ale ultimilor timpuri și-i va respunde d. Massimiu. D. M. Cogalniceanu va fi intimpatu la discursulu dsele despre K. Negruzz, de d. N. Ionescu, și P. S. episcopu Metchisedecu va trăta despre rolulu bisericei in cultur'a românilor. Va respunde d. V. A. Urechia.

* * * (Dlu B. P. Hasdeu) studiează cu multa diliginta manuscrisele din biblioteca muzeului de aice. Precum și înțelegere să se aducă dela lui Stefanu celu Mare.) Comitetul conducătoru pentru serbarea intru memorie a lui Stefanu celu mare, are onoreea a înscintiată prin acăstă pre onoratulu publicu român, cumca elu si-a strapusu resedintă la Cernauti in Bucovin'a in 1 Aug. st. n. a. c. incepandu aici pregatirile necesare pentru serbare, despre a cărei realizare nu mai pote incăpă nici o indoieă; röga asiá dara a adresă lôte corespondintele, precum și listele neînramise inca iudecătu, sia ele și desierte cătra: Pamphilu Danu juristu, Cernautiu (Czernowitz Bucovin'a.)

Comitetul conducătoru röga mai odata, că P. T. domne, domni și famili cari voiesc a participă, a-lu înscintiată pâna in 10 Augustu st. n. a. c.

Cernautiu in 1. Augustu. st. n. 1871.

Ioanu Slaviciu, E: Luti'a, presedinte secretarul

* * * Multiamita publica. Subseri-sulo prin acăstă 'mi aducu adenc'a multiamita dlui preotu gr. or. Ioanu Bând'a — din com. Rosia (lângă Sabiu), și unui domnui anonim, conformu vointei espuse, — cari au bine-voiu in anulu scolasticu 1870/71 a-mi dă unu ajutoriu in bani de 10 fl. v. a.; din acăstă cauă vinu publice a-mi aduce recunoștiu mea susu-numitilor domni.

Georgiu Gherb'a octayanu in Temisiór'a.

* * * Invitatia, la adunarea estraordinaria a despartimentului cerc. XX. (Blasius), — care in urmă conclosului 6. din adunarea ord. a acestui despartimentu cerc. tienuta in D. St. Martinu in Iuliu 9. a. c. și a conclusului 2. din 26. a. c. a comitetului aceluiu și despartimentu cerc. aprobată ambele prin comitetulu centralu alu Asociației transilvane pentru literatur'a româna etc. dto Aug. 1 a. c. Nr. 186/1871 se va tiené totu in D. S. Martinu in Sept. 3. a. c. incepandu de dimineața dela 9 ore.

Evenindu necesa tienerea acestei adunări estraordinaria din giurăstarea, ca la adunarea ord din 9 Iuliu a. c. intrătăta de putieni membri s'au adunat, cătu scopulu prescriptu nu s'a putut ajunge: in interesulu partinirei scopului nobile a insuțintării despartimentului cerc. XX. (Blasius) se speră și astăpătătă din opidulu Blasius, cătu și din cettulu Cetatei de balta participare demna de simțiul bunu alu acestui despart. cerc.

din comisiiune

Dr. Iac. Brendusianu, actuant.

* * * (Sal'a de gală in castelul dela Hunedoara.) Vechiulu castelu a lui Ioanu Huniade, care a statu atâtă timpă in ruine, se va restabilii, și are sa devina inca mai splendidu decătu odinioară, incătu tota Transilvania nu va poseda unu altu castelu că și acesta. Pentru restaurare dietă a votată căte 50,000 fl. anualu pre cinci ani, lucrul s'a inceputu, corge necontentu — și după planurile genialului architectu Franciscu Schulz — se va termină acusi.

* * * (Ministrul francesu de externe, Victoru Le franc,) primă diile trecute o deputație tramisa din partea unei asociații americane, carea a cerutu dintre insurgenți prisonieri celu pucinu 15,000 de barbati pentru a-i transportă in statele-unite ale Americii, unde pre teritoriulu Arizono deportatii voru ave sa lucre la ocne, avendu pre di o plata de 4—6 franci. Ministrul Franciei inca n'a respunsu la această propunere a speculantilor americanii.

* * * (Societatea academică română.) In siedintiele din anulu acesta a socie-

Edictu.

Paraschiv'a, nascuta Flórea Mamula din Brasovu,

carea de patru ani de dile a paresită cu necredintia pre legiuțitulu ei soțiu Radu Th. Munteanu totu din Brasovu, nescindu-se de atunci și pâna astazi locul ubicatiunei

sele, — se cită prin acăstă, că in terminu de una anu de dile dela datulu scrierii acestui edictu sa se in-

fatisiedie la subscrișulu scaunu protopopescu, căci la din contra și in absentia densei se va pertractă și decide — pre bas'a S. S. canone ale bisericei noastre ort. res.

Brasovu, 23 Iuliu 1871.

Scaunulu protopopescu gr. or. I alu Brasovului, că foru matrimoniale.

(73—1)

Concursu.

Pentru ocuparea statuii vacante de invetitorăsa la scol'a normală capitala gr. or. din comun'a libera Resinari se deschide prin acăstă concursu cu terminu pâna la 25 Augustu 1871 c. n.

Emolumentele suntu 262 fl. 50 xr. v. a.; relutu de lemne și cuartiru.

Doritorile de a occupă acestu postu se binevoiesc a așterne la subscrișa eforia scolara concursele loru bine instruite și insocite de documentele, prim care sa dovedește calificatiunea loru de atari celu multu pâna la espirarea terminului susu lipsatu.

Concurențele de relegea gr. orientala voru ave preferintia.

Resinari, 17 Iuliu 1871.

Eforia scolara.

(74—1)

Indreptare

Nrulu trecutu, pagin'a 239, colón'a 1-a sa se ceteșă notă redactiunei in locu de „Nu vei...” „Ni vei..”

Burs'a de Vien'a.

Din 31 Iuliu (12 Aug.) 1871.

Metalicele 5%	59	70	Act. de creditu	287
Imprumut. nat. 5%	70	10	Argintulu	120 50
Actiile de bancă	763		Galbinulu	5 79